

Ο τελευταίος γεωργός (ιστορικό μυθιστόρημα)

Το τελευταίο βιβλίο της τριλογίας ιστορικών μυθιστορημάτων της καταξιωμένης συγγραφέως Γιώτας Κριλή αποκλειστικά στον Κόσμο

Γιώτα Κριλή

Μέρος δεύτερο Ματωμένες γειτονιές-5

Τι δουλειά έχουν η Αυστρία και η Ιταλία στη Βόρειο Ήπειρο; ανέκραξε ο καπετάν Ροκάκης. Να δώσει ο Θεός να τα βγάλει πέρα ο Βενιζέλος. Είναι άριστος διπλωμάτης. Αλλιώς θα μας φάνε οι καρχαρίες.

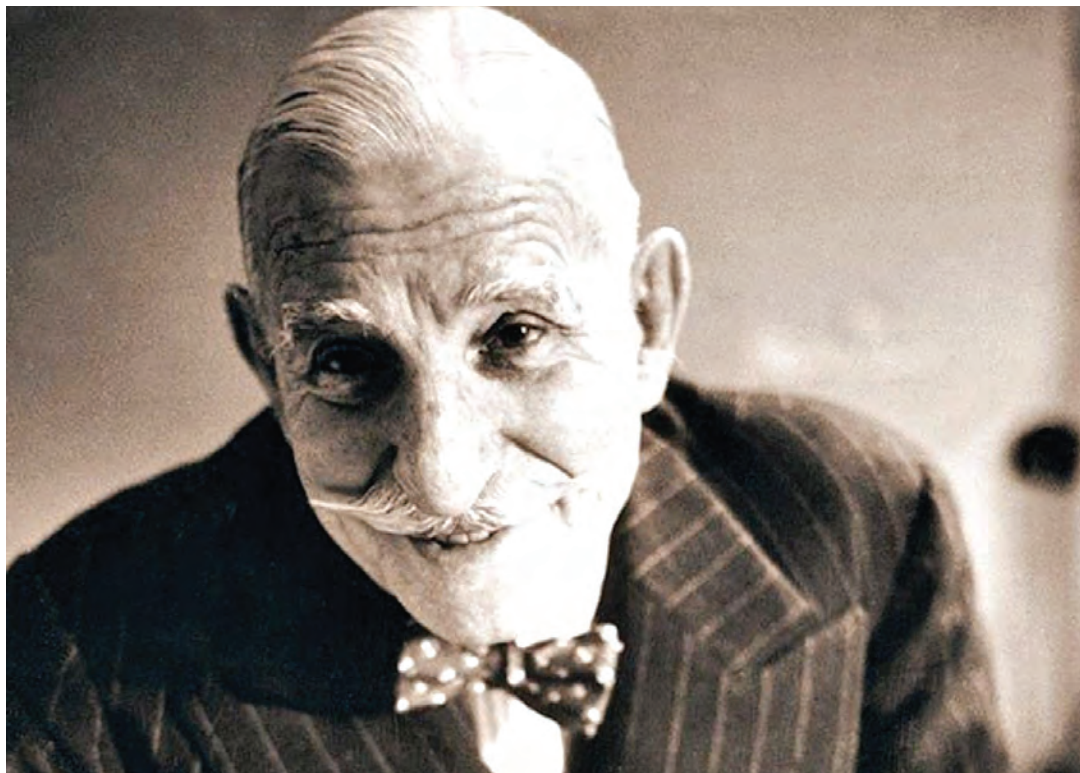
- Σύντεκνε, τι γνώμη έχεις για τις δημοτικές εκλογές που θα γίνουν στις οχτώ του Φλεβάρη;
- Κουμπάρε, Πέτρο, ευελπιστώ να τις κερδίσει ο Εμμανουήλ Μπενάκης. Φυσικά έχει να αντιμετωπίσει το Σπύρο Μερκούρη που είναι δήμαρχος της Αθήνας από το 1899.
- Οπωσδήποτε θα τις πάρει τις εκλογές ο Μπενάκης. Έχει χρηματίσει και υπουργός του Βενιζέλου. Ο Μερκούρης είναι του παλαιοκομματισμού. Τώρα άλλαξαν οι καιροί, τόνισε ο καπετάν Ροκάκης.
- Ο Μπενάκης κυκλοφορεί στους δρόμους μ' ένα σπάνιο πολυτελές κόκκινο αυτοκίνητο και κάνει μεγάλη εντύπωση στους ψηφοφόρους, σχολίασε ο Ηρακλής.
- Θα ονειρεύονται στα σίγουρα να γίνουν πλούσιοι και να κάνουν και κείνοι βόλτες με τέτοιο αυτοκίνητο. Το μάθατε; Θα έχουμε ψηφοδέλτια και εκλογικό βιβλιάριο σε τούτες τις εκλογές. Καταργούνται τα σφαιρίδια, είπε ο Πέτρος.
- Και τώρα τι θα δαγκώνουν όσοι έχουν σεβντά για τον υποψήφιο πολιτικό τους; αναφώνησε ο καπετάν Ροκάκης και γέλασε η παρέα.

*

Τις δημοτικές εκλογές, που έγιναν την ημέρα των Αποκριών, τις κέρδισε ο Εμμανουήλ Μπενάκης. Γλυκοχάραξε η Καθαρή Δευτέρα και ο ήλιος ανέτelle στον μενεξεδένιο ουρανό. Οι ανθισμένες μυγδαλιές, προάγγελοι της άνοιξης. Οι Αθηναίοι ήταν στο πόδι από τα ξημερώματα και ετοιμάζονταν να γιορτάσουν τα Κούλουμα. Ο καπετάν Ροκάκης με τα εγγόνια του, το Σωκράτη και τη Μαρία, μαστόρευαν από μέρες τους χαρταετούς και η κυρα-Μαρίκα είχε φτιάξει τα εφτάζυμα παξιμάδια της. Ξεκίνησαν πρωί-πρωί και σιγά-σιγά. Ο δυσκίνητος παππούς με το μπαστούνι του και με τη λύρα στη θήκη της κρεμασμένη στον ώμο του. Στο δρόμο τον χαιρετούσαν γνωστοί και φίλοι: «Καλή Σαρακοστή, Καπετάνιε!» Η Νικολέτα με την νεοφώτιστη Ειρήνη αγκαλιά, η κυρα-Μαρίκα με ένα καλάθι γεμάτο σαρακοστιανά φαγητά. Η Μαρία και ο Σωκράτης τραγουδούσαν φωναχτά:

*Τ' ακούτε τι παράγγειλε η Καθαρή Δευτέρα;
Πεθαίν' ο Κρέος, πέθανε, ψυχομαχάει ο Τύρος,
σκώνει ο Πράσος την ουρά κι ο Κρέμμυδος
τα γένια.*

*Μπαλώστε τα σακούλια σας, τροχίστε τα
λεπίδια*

Ο Εμμανουήλ Μπενάκης

*και στον τρανό τον πλάτανο, να μάσουμε
στεκούλια.*

Σαν πλησίασαν στο Σύνταγμα, το έκοψαν μαζί με το Στέλιο για το καφενείο να δείξουν τους χαρταετούς στον πατέρα τους τον Ηρακλή. Μαζεύτηκαν όλοι στο σπίτι του Πέτρου, που ήταν κάτω από την Ακρόπολη, και πήραν μαζί τον ανήφορο για το λόφο του Φιλοπάππου. Ήταν σα να πήγαιναν σε πανηγύρι. Πορεύονταν και άλλοι για το λόφο και οι γύρω χώροι, οι στύλοι του Ολυμπίου Διός, η πλατεία του Θησείου, ο λόφος του Αρδηπτού, καθώς και όλες οι εξοχικές περιοχές της Αθήνας ήταν γεμάτες κόσμο. Ακούγονταν καρμουζες, νταούλια, κλαρίνα, γκάιντες, χαρούμενες φωνές παιδιών και τα διαλαλήματα των πωλητών που περιφέρονταν ανάμεσα στα πλήθη με τιςπραμάτειες τους. «Στραγαλάνια φρέσκα, φρέσκα», «Λουκούμι και νερό μια δεκαρίτσα και τα δυο».

Ο Πέτρος με το Σωκράτη προπορεύονταν. Έψαχναν να βρουν τον κατάλληλο χώρο για την παρέα και άραξαν στον απαγκίο ενός βράχου. «Τέλεια καρέκλα», είπε ο Πέτρος και πρότεινε μια μεγάλη πέτρα στον καπετάν Ροκάκη. Εκείνος κάθισε χαρούμενος. Σαν μαζεύτηκαν όλοι, ο καπετάν Ροκάκης φώναξε τον πωλητή και τους κέρασε λουκούμι και νερό. «Καλά Κούλουμα! Καλή Σαρακοστή! Καπετάνιε!» του εύχονταν. Η Μαρία και ο Σωκράτης ετοίμασαν τους αετούς τους και φώναξαν: «Πάμε!» Τα βλέμματα όλων στράφηκαν στους χαρταετούς που ανυψώνονταν στον γαλάζιο ουρανό. «Μπράβο, Μαρία! Ωραία χρώματα και μεγάλη ουρά», φώναξε η Όλγα. «Μπράβο, Σωκράτη! Κρέμασες και κουδούνι στην ουρά!», πρόσθεσε ο Στέλιος και τα παιδιά οδηγούσαν εκστατικά τους χαρταετούς τους. «Κοίτα, κοίτα, Διο-

νύση», έλεγε η Όλγα και του έδειχνε τους χαρταετούς. Το ίδιο έκανε και η Νικολέτα. «Θα μεγαλώσεις, Ειρήνη μου, και θα πετάς τον δικό σου χαρταετό». Σκιρτούσαν τα μωρά από χαρά, σκιρτούσαν και οι μεγάλοι από συγκίνηση. «Πετάει κι η ψυχούλα μας στον ουρανό», έλεγε η κυρα-Μαρίκα. Ο καπετάν Ροκάκης έβγαλε τη λύρα από τη θήκη της και άρχισε να παίζει και να σιγοτραγουδάει:

Απόκαμεν η Αποκρά η όμοφη κοπέλα
κι έφταξεν η Σαρακοστή η λαχανοσκουτέλα.
Εμίσειψεν η Αποκρά με λύρες και παιγνίδια
κι εμπήκεν η Σαρακοστή μ'ελίς και με
κρομμύδια.

Μαζεύτηκαν και κάμποσοι γνωστοί και φίλοι Κρήτες και έστησαν τον πεντοζάλη. Η παρέα χτυπούσε παλαμάκια και επευφημούσε: «Ζήτω η λευτεριά της Κρήτης! Πάντα άξιος ο Βενιζέλος! Καλή Σαρακοστή!»

Η κυρά-Μαρίκα φίλευε την παρέα τα σαρακοστιανά της. Ο ήλιος ζεστός, το αεράκι δροσερό, οι χαρταετοί γέμιζαν τον ουρανό και ο κόσμος γλεντούσε μερακλωμένος.

- Φέτος είναι μεγαλύτερος ο χαρταετός σου απ' τον περσινό, είπε ο νονός ο Πέτρος και καμάρωνε ο Σωκράτης.

- Φέτος είναι μεγαλύτερη και η πατρίδα μας. Και η Κρήτη μας ενωμένη με την μάνα Ελλάδα, φώναξε ο καπετάν Ροκάκης.

Οι νίκες των Ελλήνων στους Βαλκανικούς Πολέμους και το μεγάλο της Ελλάδας έκανε τον κόσμο να αισθάνεται αισιόδοξος. Επιτέλους! Έπειτα από τόσα χρόνια κατομοιρίας και ταπείνωσης είχε έρθει η δικαίωση. Και τα Κούλουμα τους έδιναν την ευκαιρία να γιορτάσουν και να ξεσκασουν.

Η συνέχεια την άλλη Παρασκευή

Μαζεύτηκαν και κάμποσοι γνωστοί και φίλοι Κρήτες και έστησαν τον πεντοζάλη. Η παρέα χτυπούσε παλαμάκια και επευφημούσε: «Ζήτω η λευτεριά της Κρήτης! Πάντα άξιος ο Βενιζέλος! Καλή Σαρακοστή!»